

EXPUNERE DE MOTIVE

Eficiența procesului legislativ în Parlamentul României este foarte scăzută, în mare parte prin aglomerarea Camerelor cu inițiative legislative care conțin observații, erori, neconformități, supraregiferări sau tratează aceeași problematică în moduri diferite în cadrul legislației actuale.

Consilul Legislativ este cel care studiază cu mare atenție toate inițiativele legislative și semnalează aceste neajunsuri ale lor, dar nu poate corecta textul acestora sau opri parcursul complet al propunerilor legislative în cele două Camere ale Parlamentului.

Nici măcar una dintre Camere nu poate retrage din procesul legislativ un proiect considerat necorespunzător. Nici chiar inițiatorii nu mai pot retrage proiectul, odată ce acesta a trecut prin votul unei Camere. Astfel, se încarcă în mod inutil Parlamentul cu proiecte elaborate neconform.

Această eficiență ar putea fi mult crescută printr-o măsură simplă și anume:

- **supunerea facultativă a propunerilor legislative unei examinări profesioniste, de către Consiliul Legislativ, înainte de depunerea acestora la Camerele Parlamentului.**

O activitate preventivă a Consiliului Legislativ nu ar reprezenta un efort suplimentar semnificativ pentru acesta, pentru că proiectul îmbunătățit, care va intra ulterior în procesul legislativ, va fi mai ușor de recercetat, după o primă evaluare preliminară.

Impactul favorabil al acestei abordări va determina, însă, o marcată eficientizare a activității parlamentare, atât în comisii, cât și în plen.

Această eficientizare se poate obține prin completarea Legii nr. 73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ, unde, la art. 2, alin 1) care însumează atribuțiile Consiliului Legislativ, se completează cu o nouă literă, k), cu următorul cuprins:

„k) analizează propunerile legislative ale parlamentarilor, la cererea inițiatorului/inițiatorilor, și furnizează acestuia/acestora observații și recomandări neobligatorii, menite să îmbunătățească forma și conținutul lor, înaintea depunerii în Parlament.”

Diferența față de starea actuală constă în faptul că inițiatorul propunerii legislative nu poate interveni în textul inițiativei după primirea avizului Consiliului Legislativ, dar înaintea expedierii acesteia către Guvern și comisiile parlamentare, chiar dacă inițiatorul acceptă și își însușește acele observații. Astfel, forma neconformă a inițiativei legislative își continuă parcursul său prin Parlament, generând aceleași observații de la Guvern, comisii și în plen, deci produce o aglomerare inutilă a Legislativului.

Cu siguranță că inițiatorii pot, în prezent, îmbunătăți inițiativele legislative prin depunerea de amendamente la comisia de fond, doar că acest lucru nu se mai întâmplă din rațiuni practice, pentru că inițiativele ajung la comisii cu observații negative de la Consiliul Legislativ și Avize negative de la Guvern, bazate adesea pe argumentele similare ale Consiliului Legislativ. Astfel inițiativele legislative nu mai se mai corectează în comisia de fond, știut fiind că vor fi respinse de către comisii și plen. Cu toate acestea, inițiativele legislative în cauză își continuă parcursul lor,

aglomerând inutil activitatea celor două Camere, chiar dacă, în marea lor majoritate, vor fi respinse, în final.

Caracterul neobligatoriu al observațiilor și recomandărilor nu afectează cu nimic independența parlamentarilor în atribuțiile lor legislative, permitând acestora, dacă inițiativa legislativă de față va fi aprobată, să beneficieze de atât de experiență cât și de înalta competență profesională a membrilor Consiliului Legislativ.

Inițiator

Senator Valeriu Todirașcu

